

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. M.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 10. 1. 2014, č. j. JMK 144488/2013, sp. zn. S-JMK 144488/2013/OD/St,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 1. 2014, č. j. JMK 144488/2013, sp. zn. S-JMK 144488/2013/OD/St bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 7. 11. 2013, č. j. OD-ČJ/64977-13/BOR, a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni rozhodování správního orgánu (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že dne 29. 7. 2013 v 16:20 hod. v obci S. na ulici O. (u hřbitova), křižovatka ulic B. × O. řídil motorové vozidlo tovární značky, RZ, aniž by byl držitelem platného řidičského oprávnění, jelikož při kontrole bylo zjištěno, že má platnou blokaci řidičského oprávnění, a to od 30. 7. 2011 v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Za spáchaný přestupek byla žalobci podle ust. § 125c odst. 4 písm. a) a ust. § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále byla žalobci podle ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, v návaznosti na ust. § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb. uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

V žalobě doručené Krajskému soudu v Brně dne 26. 3. 2014 žalobce namítá, že žalovaný zaměnil zavinění z nedbalosti s objektivní odpovědností. Rozebírá jednotlivé znaky nevědomé nedbalosti a namítá, že v daném případě dodržel ve společnosti uznávanou míru potřebné opatrnosti předáním věci advokátovi, který za žalobce jednal a měl jej informovat o všech důležitých právních skutečnostech, které nastaly. Podle názoru žalobce nelze spravedlivě očekávat, že klient se bude denně dotazovat, zda k nějaké skutečnosti došlo nebo nedošlo. Z důvodu předání věci advokátovi nebylo podle žalobce naplněno ani subjektivní kritérium spočívající v míře opatrnosti, kterou je schopen pachatel v konkrétním případě vynaložit, neboť žalobce neměl a nemohl vzhledem k subjektivním okolnostem očekávat, že advokát nebude vykonávat svoji činnost řádně a pochybí.

K pochybení správního orgánu došlo podle žalobce nezasláním zásilky přímo žalobci, ačkoli v daném případě existovala povinnost žalobce něco vykonat – odevzdat řidičský průkaz.

Mimo jakoukoli logickou argumentační linii je podle názoru žalobce tvrzení, že „ze skutečnosti, že řidičské oprávnění mu bylo dle rozhodnutí (...) vráceno dne 26. 8. 2013, je zde zcela opodstatněný závěr, že dne 29. 7. 2013 řídil bez ŘO“. Tímto je prokázána skutečnost, kterou tvrdí žalobce, že si mezitím od okamžiku, kdy se toto dozvěděl, požádal o vrácení a byl mu po naplnění zákonných znaků řidičské oprávnění navraceno. Žalobce dále namítá, že tím, že několik dní po dané události absolvoval zkoušky, nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku. I kdyby byla prokázána nevědomá nedbalost, tak sankce podle jeho názoru neplní rovinu výchovnou, preventivní, ochrannou či restaurativní.

Napadené rozhodnutí je podle jeho názoru nezákonné, a proto navrhuje soudu, aby rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil

žalovanému k dalšímu řízení, a aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Právní stanovisko žalovaného:

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 30. 4. 2014 v první řadě poukázal na opožděnost podání žaloby, jelikož rozhodnutí žalovaného bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 27. 1. 2014 a žaloba byla podána u Krajského soudu v Brně nejdříve 31. 3. 2014, tedy po uplynutí lhůty dle ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Pro úplnost žalovaný uvádí, že žaloba není důvodná. Konstatuje, že žalobce ani jeho zmocněnec se v průběhu řízení o přestupku k věci nevyjádřili a nevznikli žádné konkrétní výhrady stran přestupku, o němž bylo vedeno řízení. Pokud žalobce rozporuje existenci zavinění, pak toto tvrzení žalobce není v žalobě nijak doloženo, nebylo uplatněno v průběhu řízení, a tedy relevantním způsobem nezpochybňuje zjištěný skutkový stav, z něhož správní orgány vycházely. Žalovaný je toho názoru, že i kdyby advokátka žalobce v řízení o námitkách porušila své povinnosti advokáta a žalobce o výsledku řízení o námitkách neinformovala, bylo zavinění minimálně ve formě nevědomé nedbalosti prokázáno, jelikož ze spisu je zřejmé, že žalobce dne 5. 9. 2011 osobně převzal přípis správního orgánu prvního stupně označený jako „Výzva k odevzdání řidičského průkazu“, v němž byl o pozbytí řidičského oprávnění informován. Tento přípis žalobce osobně převzal a jeho převzetí stvrdil svým podpisem na doručence. Žalobce tedy věděl, že dne 29. 7. 2011 pozbyl řidičské oprávnění, i v případě, že ho o této skutečnosti neinformovala Mgr. Ch. Žalovaný má za to, že pokud se žalobce cítí být jednáním Mgr. Ch., která ho zastupovala v řízení o námitkách, poškozen, může po ní požadovat náhradu škody, která mu jejím pochybením vznikla. Odpovědnosti za přestupek ho ovšem případné pochybení advokátky nezavazuje, ani v případě, že by žalobce na základě chybných informací od advokátky jednal ve skutkovém omylu, nevylučuje tento omyl zavinění ve formě nevědomé nedbalosti.

Co se týče nesouhlasu žalobce s tvrzením, že „ze skutečnosti, že řidičské oprávnění mu bylo dle rozhodnutí (...) vráceno dne 26. 8. 2013, je zde zcela opodstatněný závěr, že dne 29. 7. 2013 řídil bez ŘO“, žalovaný upozorňuje, že žalobce tímto vytrhl jednu větu z kontextu rozhodnutí a zejména předchozích odstavců odůvodnění, kdy správní orgán prvního stupně uváděl další relevantní skutečnosti (okolnosti dosažení 12 bodů, oznámení této skutečnosti žalobci, podání námitek proti záznamům bodů včetně rozhodnutí o nich a nabytí právní moci tohoto rozhodnutí). Dále správní orgán prvního stupně vysvětlil, že v případě pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů nedochází k vrácení řidičského oprávnění automaticky po jednom roce po jeho pozbytí, ale o vrácení řidičského oprávnění je nutné požádat.

Pokud žalobce namítá, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku, neboť několik dnů po přestupku absolvoval zkoušky (zřejmě zkoušky z odborné způsobilosti), dle žalovaného se jedná o tvrzení irelevantní, jelikož pro rozhodnutí jsou rozhodné okolnosti existující v době spáchání přestupku, o němž se vede řízení.

S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Soud konstatuje, že ve správním spisu se nachází oznámení přestupku Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územního odboru Brno – venkov, ze dne 29. 7. 2013, úřední záznam Policie ČR z téhož dne zpracovaný nstržm. K. Š., fotodokumentace na CD, výpis z evidenční karty řidiče žalobce, rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, o námitkách, ze dne 10. 6. 2010, č. j. ODSČ-592/B-09, rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru dopravy ze dne 25. 7. 2011, č. j. JMK 113366/2010, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí o námitkách, rozhodnutí Městského úřadu Rosice, Odboru dopravy ze dne 26. 8. 2013, č. j. MR-C 7310/13-ODO, kterým bylo vyhověno žádosti žalobce o vrácení řidičského oprávnění podle ust. § 123d zákona o silničním provozu a výzva k odevzdání řidičského průkazu ze dne 31. 8. 2013, včetně dokladů o doručení.

Dne 9. 9. 2013 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 18. 9. 2013. Z nařízeného ústního jednání se žalobce omluvil z důvodů technických komplikací na straně zmocněnce.

Nový termín ústního jednání byl nařízen na 17. 10. 2013. Jelikož se žalobce ani jeho zmocněnec k ústnímu jednání nedostavili, ani se neomluvili, byl přestupek projednán v nepřítomnosti žalobce.

Dne 7. 11. 2013 Městský úřad Šlapanice, odbor dopravy vydal rozhodnutí č. j. OD-ČJ/64977-13/BOR. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce prostřednictvím zmocněnce blanketní odvolání, které nebylo ani na základě výzvy správního orgánu prvního stupně doplněno o požadované náležitosti (v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, co se navrhuje a v čem je spatřován rozpor rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy). O odvolání žalobce rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 1. 2014, č. j. JMK 144488/2013, sp. zn. S-JMK 144488/2013/OD/St, které je předmětem tohoto soudního přezkumu.

V.

Soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Dříve než soud přistoupil k meritornímu přezkumu, zabýval se námitkou žalovaného, že žaloba byla podána opožděně.

Podle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Podle ust. § 37 odst. 2 s.ř.s. podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona (zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu) – pozn. soudu). Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.

Podle ust. § 40 odst. 3 s.ř.s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Ze správního spisu je zřejmé, že rozhodnutí žalovaného bylo právnímu zástupci žalobce doručeno dne 27. 1. 2014, posledním dnem lhůty pro podání žaloby tedy byl čtvrtek 27. 3. 2014. Dne 26. 3. 2014 bylo z e-mailové adresy neutralni@centrum.cz zdejšímu soudu doručeno podání nazvané „Žaloba Medek Miroslav“ obsahující žalobu proti rozhodnutí žalovaného, k němuž nebyl připojen elektronický podpis. Jelikož se jednalo o podání v tzv. jiné formě ve smyslu ust. § 37 odst. 2 s.ř.s., soud vyčkal po dobu 3 dnů, zda bude podání potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo zda bude předložen jeho originál. Poslední den této třídní lhůty připadl na sobotu 29. 3. 2014, proto posledním dnem lhůty byl nejbližší následující pracovní den, tedy pondělí 31. 3. 2014. Dne 31. 3. 2014 bylo do datové schránky soudu doručeno podání označené „Žaloba proti rozhodnutí“, jejímž obsahem byl s výjimkou rozdílného data v záhlaví zcela totožný text s podáním ze dne 26. 3. 2014. Doručení podání shodného obsahu do datové schránky byl podle názoru soudu ze strany právního zástupce žalobce splněn požadavek vyplývající z ust. § 37 odst. 2 s. ř. s., a žalobu je proto nutné považovat za doručenou již dne 26. 3. 2014, tedy v zákonné dvouměsíční lhůtě ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba byla z uvedených důvodů podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Se žalobcem bylo vedeno řízení pro přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81.

V daném případě žalobce nepopíral, že dne 29. 7. 2013 v 16:20 hod. řídil motorové vozidlo v obci Střelice, a v zásadě ani skutečnost, že v té době nebyl v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí námitek proti provedení záznamu, kterým řidič dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, držitelem řidičského oprávnění. Podstata žalobní argumentace spočívala v tom, že ze strany žalobce nebyla naplněna subjektivní stránka přestupku minimálně ve formě nevědomé nedbalosti. Namítal, že o tom, že není držitelem řidičského

oprávnění, nevěděl, jelikož byl v řízení o námitkách zastoupen advokátkou Mgr. Julii Chocholovou a nemohl očekávat, že tato nebude vykonávat řádně svoji činnost a žalobce nebude informovat.

V první řadě je třeba konstatovat, že žalobce toto tvrzení v průběhu celého řízení před správním orgánem neuplatnil a činí tak poprvé v podané žalobě, přičemž ani zde jej nijak blíže nekonkretizoval (nespecifikoval, v jakém smyslu jej právní zástupkyně měla špatně informovat) a žádným způsobem nedoložil.

Je zřejmé, že ve smyslu § 3 zákona o přestupcích je k odpovědnosti za předmětný přestupek nutné zavinění minimálně ve formě nevědomé nedbalosti. Dle § 4 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích je přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Pro naplnění zavinění formou nevědomé nedbalosti musí být naplněny současně dva znaky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2008, č. j. 1 As 56/2008-66, dostupný na www.nssoud.cz). Prvním z nich je, že pachatel přestupku nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Druhým znakem je skutečnost, že pachatel o tomto vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V rámci naplnění tohoto druhého znaku nevědomé nedbalosti se tedy vychází z možnosti znalosti, která se zkoumá na základě objektivních okolností spojených se skutkem a subjektivních dispozic konkrétního pachatele. Zákon o přestupcích zakládá odpovědnost za přestupky spáchané z nevědomé nedbalosti na možnosti předvídat způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem. Kritériem nedbalosti v obou jejích formách je zachovávaní potřebné míry opatrnosti pachatelem (srov. rozsudek, Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2012, č. j. 1 As 150/2012-33, dostupný na www.nssoud.cz, na nějž v žalobě odkazoval i sám žalobce).

V nyní řešené věci nebylo nijak zpochybňováno, že žalobce o tom, že v době silniční kontroly nebyl držitelem řidičského oprávnění, nevěděl. Soud se proto zabýval naplněním druhého znaku nevědomé nedbalosti, tj. tím, zda žalobce mohl a měl vědět, že dne 29. 7. 2013 držitelem řidičského oprávnění nebyl. Jak již bylo uvedeno, v rámci naplnění tohoto druhého znaku se vychází z možné, nikoli z reálné vědomosti.

Jak vyplývá ze spisového materiálu, dne 9. 10. 2009 bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů (žalobce písemnost osobně převzal), dne 16. 10. 2009 žalobce proti provedenému záznamu bodů podal námitky. Dne 10. 6. 2010 bylo vydáno rozhodnutí, kterým byly námitky žalobce zamítnuty. S tímto rozhodnutím byl žalobce evidentně seznámen, neboť proti němu podal odvolání, a to prostřednictvím advokátky Mgr. Julie Chocholové. O odvolání rozhodl Krajský úřad Jihomoravského kraje rozhodnutím ze dne 25. 7. 2011, č. j. JMK 113366/2010, které bylo dle doručenký doručeno právní zástupkyni žalobce dne 29. 7. 2011. Skutečnost, že předmětná rozhodnutí byla právní zástupkyni doručena, ostatně žalobce nijak nezpochybňoval. Jediné pochybení ohledně doručování žalobce spatřoval v tom, že rozhodnutí o zamítnutí námitek nebylo doručováno vedle právní zástupkyně i jemu, jakožto osobě, která má v řízení něco vykonat (odevzdat řidičský průkaz); s touto argumentací se však soud neztotožnil. Povinnost odevzdat řidičský průkaz vznikla žalobci přímo ze zákona (§ 123c odst. 5 zákona o silničním provozu) v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, k němuž došlo uplynutím pětidenní lhůty ode dne oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém

hodnocení (přerušené po dobu vedení řízení o námitkách ve smyslu ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu), nikoli v důsledku vydání jakéhokoli rozhodnutí správního orgánu. Rozhodnutím ze dne 25. 7. 2011, č. j. JMK 113366/2010 byly naproti tomu toliko pravomocně zamítnuty námitky proti provedenému záznamu bodů. Správní orgán tedy postupoval v souladu s ust. § 34 odst. 2 správního řádu, pokud rozhodnutí ze dne 25. 7. 2011 doručoval jen právní zástupkyni žalobce.

Na základě shora uvedeného soud konstatuje, že jelikož žalobci, resp. jeho právní zástupkyni byly všechny zmíněné písemnosti řádně doručeny, o naplnění subjektivní stránky přestupku minimálně ve formě nevědomé nedbalosti nemůže být pochyb. Žalobce měl a mohl vědět, že uplynutím pětidenní lhůty ode dne doručení oznámení o dosažení 12 bodů (přerušené ode dne podání námitek do dne nabytí právní moci rozhodnutí o námitkách), žalobce pozbyl řidičské oprávnění, a že k vrácení řidičského oprávnění následně nedochází automaticky uplynutím určité lhůty, ale že je nutné podat ke správnímu orgánu žádost (což žalobce do dne spáchání přestupku neučinil). Na tyto závěry přitom nemůže mít vliv skutečnost, že žalobce byl v řízení o námitkách zastoupen advokátem. Pověření advokáta zajištěním právních služeb v žádném případě nemůže žalobce zbavit zavinění za přestupek a to ani v případě, že tyto služby nejsou provedeny v patřičné kvalitě. Jak vyplývá z ust. § 34 odst. 1 správního řádu, zástupce vystupující v řízení na základě plné moci vystupuje v řízení jménem zastoupeného a z jeho úkonů vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému. V případě, že měl žalobce pochybnosti o profesionalitě provedených právnických služeb advokáta, nic mu nebránilo se se svými výtkami obrátit na Českou advokátní komoru, s případným nárokem na náhradu škody potom na civilní soud.

Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že naplnění subjektivní stránky minimálně ve formě nevědomé nedbalosti bylo prokázáno již tím, že přímo žalobci byl správním orgánem doručen přípis ze dne 31. 8. 2011 označený jako „Výzva k odevzdání řidičského průkazu“, kterým byl mimo jiné informován o pozbytí řidičského oprávnění v důsledku uplynutí lhůty k odevzdání řidičského průkazu ke dni 29. 7. 2011. Tento přípis, jak vyplývá z přiložené doručky, žalobce osobně převzal dne 5. 9. 2011. O pozbytí řidičského oprávnění tedy žalobce v každém případě měl a mohl vědět, a to bez ohledu na to, zda byl o této skutečnosti informován svou právní zástupkyní či nikoliv.

Důvodnou soud neshledal ani námitku, že v daném případě nebyla naplněna materiální stránka přestupku, jelikož žalobce několik dnů po spáchání přestupku absolvoval zkoušky a požádal o vrácení řidičského oprávnění. Jak správně uvádí žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, skutečnost, že žalobce v období po spáchání přestupku absolvoval zkoušky z odborné způsobilosti a požádal si o vrácení řidičského oprávnění, je pro naplnění materiální stránky přestupku irelevantní, jelikož pro posuzování znaků přestupkového jednání jsou rozhodné ty okolnosti, které existovaly v době spáchání přestupku. Žalobcem tvrzené skutečnosti mohly být zohledněny maximálně při ukládání sankce, tato však byla v daném případě uložena na samé spodní hranici.

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že tyto nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. ledna 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová